

Kvist: Jeg kan ikke tænke mig, at en Person siger, at han beder om at blive Medlem for at faa Lov til at drikke; nej, han beder om at blive Medlem af Hensyn til Foreningens Formaal, og saa gad jeg vide, om Politiet kan skride ind.

Justitsministeren (Zahle): Jeg antager ikke, at Politiet paa Færøerne er dummere, end at det nok kan finde ud af, hvad der er Sandhed i saadanne Tilfælde. Det ærede Medlem mener, at der skal eksistere saadanne Tilfælde, og de kan ogsaa tænkes, hvor Folk sidder i de offentlige Beværtningslokaler, saa indtræder Lukketiden, og de siger da: Nu melder vi os ind i den og den Forening, og saa kan vi der drikke Spiritus Resten af Natten. Naar saadant et Tilfælde indtræder, vil Politiet nok kunne finde ud af det og kunne hugge igennem det.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Beslutning af Rigsdagen om Valget af Statsrevisorer og disses Virksomhed.

(Forslag til Beslutning findes i Tillæg A. Sp. 5179).

Sagen sattes til Forhandling.

Ivar Berendsen: Med dette Forslag til Beslutning staar Folketinget omsider foran den sidste Vedtagelse af Statsrevisionens Omordning i Retning af en mere indgaaende Kontrol med Statshusholdningens Førelse og i Retning af Statsrevisorernes større Myndighed og lettere Adgang til at æske Oplysninger. At gaa denne Sag efter i Enkeltheder er der paa dette Stadium ingen Anledning til. Grundloven af 1915, ved hvis Ikrafttræden ogsaa denne Omordning træder i Kraft, har i § 49 angivet Endemaalet, og dette er gengivet i selve Loven om Revisionen af Statsregnskabet ordret saaledes: „Statsrevisorerne skal gennemgaa hvert Aars Statsregnskab og paase, at samtlige Statens Indtægter deri er opførte, og at ingen Udgift uden Hjælp i Finansloven eller

anden Bevillingslov har fundet Sted.“ Efter sin Evne til at muliggøre det for Statsrevisorerne at nærme sig dette Maal maa enhver Ordning bedømmes, og det lille Ordskifte imellem den højtærede Finansminister og mig, som fandt Sted ved tredje Behandling af den Lov, til hvilken det her foreliggende Forslag til Beslutning knytter sig, skal jeg ikke her paa dette Tidspunkt genoptage.

I alt væsentligt maa et saadant Forslag til Beslutning jo være et Forslag til en Forretningsorden, og som „Forretningsorden for Statsrevisionen“ betegnedes ogsaa den første Rigsdagsbeslutning paa dette Område sig, som den danske Rigsdag har vedtaget, Rigsdagsbeslutningen af 14. og 17. Januar 1851.

Efter § 1 i det her foreliggende Forslag til Beslutning vælges Statsrevisorerne fremtidig for 4 Regnskabsaar ad Gangen, det vil sige for en hel Folketings- og en halv Landstingsperiode ad Gangen, og som en naturlig Følge af, at der i en saa lang Periode kan hænde endogsaa en Statsrevisor noget menneskeligt, er der ogsaa indført en Bestemmelse om, at der for hver af Statsrevisorerne samtidig vælges en Stedfortræder. § 2 indeholder rene Forretningsordensbestemmelser. Forretningsordenen af 1851 krævede, at der over hver Afdeling af Regnskabet skulde sidde mindst 2 Statsrevisorer, medens dette Forslags § 3 stiller Statsrevisorerne frit i Henseende til, hvor mange der skal sidde over hvert Afsnit, kun at Fordelingen af Arbejdet sker i et Fællesmøde.

Reglerne i § 4 og § 7 i Forslag til Beslutning siger, at hver enkelt Statsrevisor har selvstændig Ret baade til at gøre Indstillinger til Rigsdagsbeslutninger og til at affatte Betænkninger og begrunde dem. Disse Regler er ganske vist overførte fra den gamle Forretningsorden efter deres Tankegang, men de er — jeg vil sige heldigvis — gjort skarpere og tydeligere. Tyngdepunktet med Hensyn til Statsrevisorernes udvidede Rettigheder og styrkede Stilling ligger selvfølgelig i §§ 4 og 5 i Loven af 31. Marts 1917 og i de dertil sig sluttende Paragraffer i det her foreliggende Forslag til Beslutning, § 5, § 6 og § 7. Ærede Medlemmer, hvem hele denne Sag overhovedet interesserer — det er jo ikke alle, denne Art formelle Sager interesserer, endskønt der bag saadanne Formaliteter ligger nogle af hele vor Statshusholdnings allervigtigste Problemer —, vil erindre, at Oprettelsen af Hovedrevisorer ved de forskellige Institutioner, som naturlige Mel-